

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ आत्तमात्तंगृहीतंगृहीतं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

शिखंडिनं पुरस्कृत्य धनुश्चास्य समाच्छिनत् ॥ भीष्मस्य धनुषश्छेदनामृष्यंतमहारथाः ॥ १४ ॥ द्रोणश्चकृतवर्मा च सैधवश्च जयद्रथः ॥ भूरिश्रवाः शलः शल्यो
भगदत्तस्तथैव च ॥ १५ ॥ सप्तैते परमक्रुद्धाः किरीटिनमभिद्रुताः ॥ तत्र शस्त्राणि दिव्यानि दर्शयंतो महारथाः ॥ १६ ॥ अभिपेतुर्भृशं क्रुद्धाश्छादयंतश्च पांडवं ॥ ते
षामापततां शब्दः श्रुश्रुवे फाल्गुनं प्रति ॥ १७ ॥ उद्धूतानां यथा शब्दः समुद्राणां युगक्षये ॥ प्रतानयत गृहीतवित्थ्य ध्वमवकर्तत ॥ १८ ॥ इत्यासीत्तुमुलः शब्दः
फाल्गुनस्य रथं प्रति ॥ तं शब्दं तुमुलं श्रुत्वा पांडवानां महारथाः ॥ १९ ॥ अभ्यधावन्परीप्संतः फाल्गुनं भरतर्षभ ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ २० ॥
विराट्द्रुपदौ चोभौराक्षश्च घटोत्कचः ॥ अभिमन्युश्च संक्रुद्धः सप्तैते क्रोधमूर्छिताः ॥ २१ ॥ समभ्यधावंस्त्वरिताश्चित्रकार्मुकधारिणः ॥ तेषां समभवद्युद्धं तुमु
लं लोमहर्षणं ॥ २२ ॥ संग्रामे भरतश्रेष्ठ देवानां दानवैरिव ॥ शिखंडीतुरणेश्रेष्ठौरक्ष्यमाणः किरीटिना ॥ २३ ॥ अविध्यद्दशभिर्भीष्मं छिन्नधन्वानमाहवे ॥ साराथिं
दशभिश्चास्य ध्वजं चैकेन चिच्छिदे ॥ २४ ॥ सोन्यत्कार्मुकमादाय गांगेयो वेगवत्तरं ॥ तदप्यस्य शितैर्बाणैस्त्रिभिश्चिच्छेद फाल्गुनः ॥ २५ ॥ एवं स पांडवः क्रुद्ध आ
त्तमात्तं पुनः पुनः ॥ धनुश्चिच्छेद भीष्मस्य सव्यसाची परंतपः ॥ २६ ॥ स छिन्नधन्वासंक्रुद्धः सृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ शक्तिं जग्राह तरसा गिरीणामपिदारणीं ॥
॥ २७ ॥ तां च चिक्षेप संक्रुद्धः फाल्गुनस्य रथं प्रति ॥ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य ज्वलंतीं मशनीमिव ॥ २८ ॥ समादत्त शितान् भल्लान्यं च पांडवनंदनः ॥ तस्य चिच्छेद तां
शक्तिं पंचधा पंचभिः शरैः ॥ २९ ॥ संक्रुद्धो भरतश्रेष्ठ भीष्मबाहुप्रवेरितां ॥ सापपाततथा छिन्नासंक्रुद्धेन किरीटिना ॥ ३० ॥ मेघवृंदपरिभ्रष्टा विच्छिन्ने वशत
क्रदा ॥ छिन्नां तां शक्तिमालोक्य भीष्मः क्रोधसमन्वितः ॥ ३१ ॥ अचितयद्रणे वीरो बुद्ध्या परपुरंजयः ॥ शक्तो हं धनुषैकेन निहतुं सर्वपांडवान् ॥ ३२ ॥ यद्येषां न भ
वेद्भो माविष्वक्सेनो महाबलः ॥ कारणद्वयमास्थाय नाहं योत्स्यामि पांडवान् ॥ ३३ ॥ अवध्यत्वा च पांडूनां स्त्रीभावाच्च शिखंडिनः ॥ पित्रा तुष्टेन मे पूर्वयदा काली
मुदावहं ॥ ३४ ॥ स्वच्छंदमरणं दत्तमवध्यत्वं रणे तथा ॥ तस्मान्मृत्युमहं मन्ये प्राप्तकालमिवात्मनः ॥ ३५ ॥ एवं ज्ञात्वा व्यवसितं भीष्मस्यामिततेजसः ॥ ऋषयो
वसवश्चैव वियत्स्था भीष्ममब्रुवन् ॥ ३६ ॥ यत्ते व्यवसितं तात तदस्माकमपि प्रियं ॥ तत्कुरुष्व महाराज युद्धे बुद्धिं निवर्त्तय ॥ ३७ ॥ अस्य वाक्यस्य निधने प्रादुरा
सीच्छिवो निलः ॥ अनुलोमः सुगंधी च पृषतैश्च समन्वितः ॥ ३८ ॥

॥ ३६ ॥ व्यवसितं निश्चितं ॥ ३७ ॥ निधने समाप्तौ ॥ ३८ ॥